

Het Grote Bijenavontuur

Het was een zonnige ochtend bij de vijver. Saartje Schildpad zat rustig op een steen en keek naar de bloemen om haar heen. Walter de Wijze Uil zat in een boom, diep in gedachten. Aapje Akos slingerde vrolijk van tak naar tak en Professor Steen rolde een vergrootglas over een blad.

“Oooh! Kijk, kijk!” riep Akos plotseling. “Daar vliegt iets kleins en geels! Misschien is het een vliegend snoepje!”

Walter schudde zijn veren. “Akos, dat is een bij. Bijen zijn héél belangrijk voor de natuur.”

“Belangrijk?” vroeg Saartje nieuwsgierig. “Hoe dan?”

“Ik stel voor dat we dat gaan onderzoeken!” zei Professor Steen enthousiast.

De vrienden volgden de bij, die rond een grote klaverbloem zoemde. “Ik vraag me af waar hij naartoe gaat,” mompelde Saartje.

“Laten we hem volgen!” riep Akos, die al enthousiast vooruit sprong.

De bij vloog van bloem naar bloem en verdween uiteindelijk in een oude holle boom. “Daar is iets bijzonders aan de hand!” fluisterde Walter.

Professor Steen zette zijn bril recht. “Dit is een bijenkorf! Hier wonen de bijen samen in een kolonie.”

Voorzichtig keken de vrienden naar binnen en zagen honderden bijen druk in de weer. Sommige haalden stuifmeel, anderen poetsten de raten of bewogen hun vleugels snel boven een honingcel.

“Wauw, wat een bedrijvigheid!” riep Akos. “Wat doen ze allemaal?”

Walter keek aandachtig toe. “Hier zien we een bijenkolonie. Iedereen werkt hier samen. Alle bijen hebben een relatie met elkaar en ze zijn allemaal nuttig voor de kolonie. Elke bij heeft een taak: De werksters halen nectar en maken honing, de koningin legt eitjes, en de darren...”

“Die helpen met het krijgen van nieuwe bijtjes!” vulde Professor Steen aan.

“Dus iedereen in het bijenhuis heeft een eigen rol?” vroeg Saartje langzaam, terwijl ze nadacht.

“Ja!” zei Walter. “Net als wij. Jij denkt stap voor stap, ik weeg alles goed af, Akos bedenkt de gekste ideeën, en Professor Steen onderzoekt alles.”

Akos begon te springen. “We moeten ze helpen! We kunnen ook iets bijdragen aan het bijensysteem!”

Opeens zagen ze een bij waggelen over de honingraat. “Waarom loopt die zo raar?” vroeg Akos grinnikend.

De bijen keken verbaasd op. “Ik vertel mijn vriendinnen waar lekkere bloemen zijn,” zoemde de bij.

Professor Steen sprong op. “De waggel-dans! Met deze dans vertellen bijen elkaar waar ze nectar kunnen vinden!”

“Dat wil ik ook proberen!” riep Akos, en hij begon wild rond te dansen.

“Volgens mij stuur jij de bijen de verkeerde kant op,” grinnikte Walter.

Opeens klonk er een onrustig gezoem. De bijen begonnen heen en weer te vliegen.

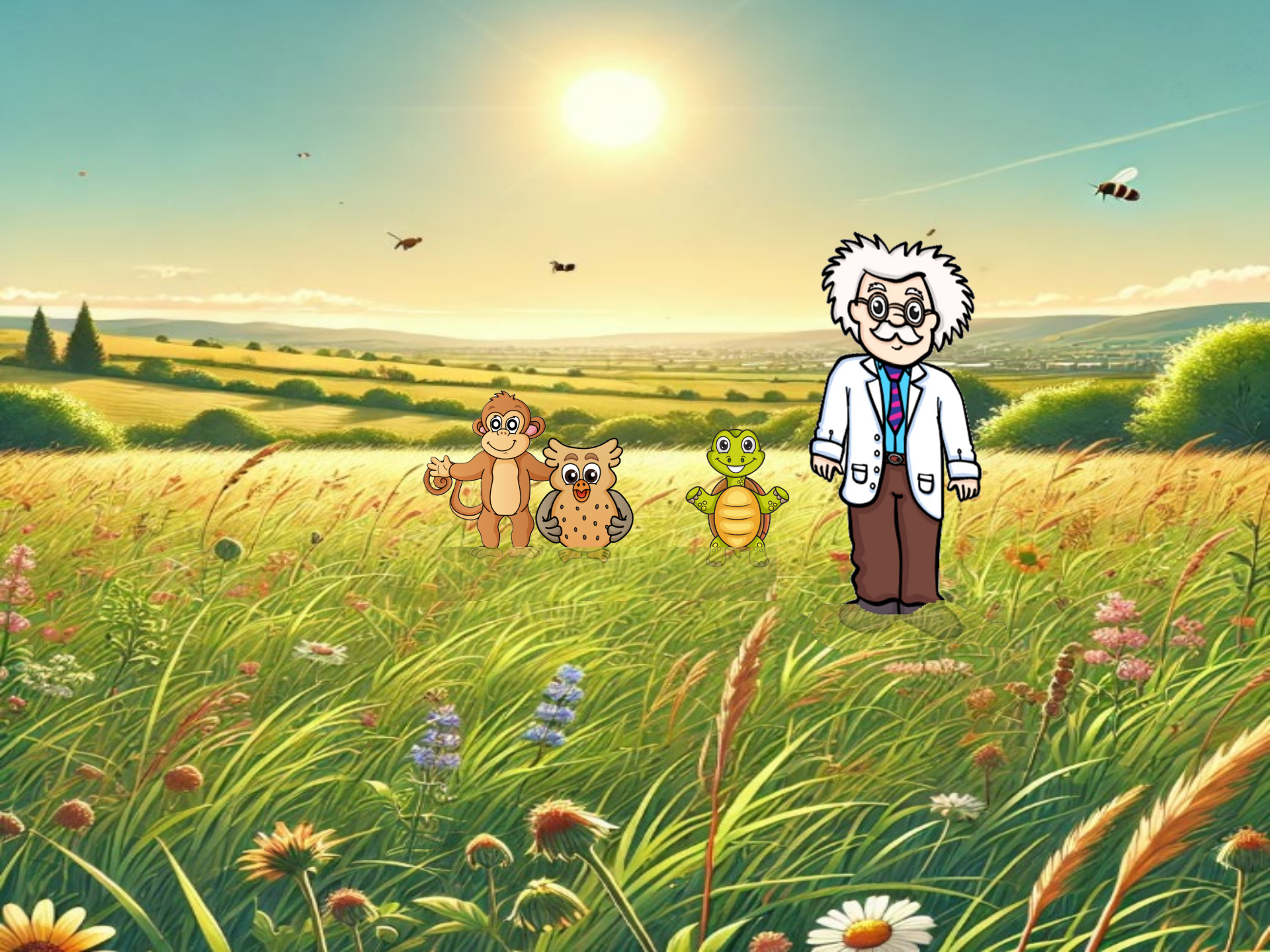
“Wat is er aan de hand?” vroeg Saartje.

Een werksterbij zoemde bezorgd. “Het heeft al dagen niet geregend en sommige bloemen drogen uit. We kunnen straks geen nectar meer vinden.”

Akos klapte in zijn handen. “Dan moeten we zorgen voor meer bloemen!”

Professor Steen knikte. “Ja! Zonder bloemen geen nectar. En zonder nectar geen honing.”

Walter dacht even na. “Laten we samen bloemen planten. Dan helpen we de bijen én de natuur!”

Saartje deelde het plan in kleine stapjes op. “Eerst zoeken we een goede plek. Dan kiezen we bloemen waar bijen van houden. En daarna planten we ze.”
De vrienden gingen meteen aan de slag. Akos strooide zaden overal, Professor Steen gaf ze water, en Walter hield bij waar de zon het beste scheen.

Na een paar dagen bloeiden de eerste bloemen. De bijen zoemden vrolijk van bloem naar bloem en verzamelden nectar.

“Het werkt!” riep Akos uitbundig.

De koningin-bij vloog naar de vrienden. “Dank jullie wel voor jullie hulp. Jullie zijn echte vrienden van de bijen!”

Als dank gaven de bijen een klein potje honing aan hun nieuwe vrienden.

“Honing!” riep Akos. “Kunnen we dit in een reusachtige taart stoppen?”

“Misschien,” lachte Walter. “Maar laten we eerst rustig nadenken over een goed recept.”

“En misschien kunnen we de honing nog anders gebruiken,” zei Saartje glimlachend.

Terwijl de zon onderging, genoten de vrienden van de zoete honing. De bijen zoemden vrolijk rond hun bloemen, en iedereen wist nu hoe belangrijk ze waren voor de natuur.

En vanaf die dag zorgden Saartje, Walter, Akos en Professor Steen altijd goed voor de bloemen, de bijen... en elkaar.